

repræsentando personam patris sui præmortui, & per viam repræsentationis censetur esse in eodem gradu, quo erat pater; textus est in leg. 3. Cod. de Suis & leg. lib. text. in Authent. in successione eod. tit. text. in Authent. de hæred. ab intestat. venien. §. 1. Collat. 9. text. in §. Cum filius, instit. de hæred. quæ ab intest. defer. Ergo sicut quando tractatur de successione & hæreditate divisibili, talis nepos succedit in locum sui patris unâ cum alio filio vivo, & sic patruo suo, in illa parte & portione, in qua pater ejus erat successurus, si viveret; ita etiam in hac successione majoratus indivisibili debet solus succedere, & præferri ex persona patris; cum talis successio soli patri suo primogenito mortuo competeret, si viveret. Secundò & principaliter, quia primogenitura est quædam dignitas, cui est jus successionis & prælationis annexum, quæ de jure divino & humano descendit ad posteros; text. in cap. Quam periculosum. 7. quæst. text. in cap. Significavit. de Rescriptis. text. in cap. Licet. de Voto. textus in cap. Grandi. de Supplen. neglig. prælat. lib. 6. ergo ista dignitas & ejus effectus transit ad istum nepotem per viam repræsentationis Tertio facit, quia regulariter valet argumentum de feudo ad majoratum, & è contra, ut supra ista lege dixi, sed in feudo nepos succedit repræsentando personam sui patris, ut in cap. 1. de Successione fratrum vel gradibus succedentium in feudo, & ibi notabiliter Bald. & communiter DD. text. in cap. 1. de Natura successionis feudi: Ergo, &c. Quarto & principaliter pro hac parte ego noviter considero subtiliter textum cum ratione sua in leg. Cum avus. ff. de Conditione & demonstr. ubi, si testator instituat filium, & nepotem ex altero filio mortuo, & gravet nepotem restituere partem suam alteri filio testatoris; non tenetur restituere, si talis nepos habeat filios vel descendentes: Et ex quo textu clarè infertur, quòd pater, avus, vel ascendens, qui in aliqua re vel successione vocavit filium, vel nepotem, & in ea prætulit alteri filio; per

Menchac. lib. 3. de Success. creation. §. 27. num. 18. licet contrariam pluribus roboratam auctoritatibus asserat Emman. Costa, quem refert Matienz. in leg. 5. tit. 6. lib. 5. glossa 1. num. 1. & glossa 5. Molin. de Hispan. primogen. lib. 3. cap. 6. à num. 2. Et licet hæc quæstio controversa jure civili sit, ut constat ex supra relatis; jure tamen regio obtinuit, nepotem patruo esse præferendum, ex leg. 1. tit. 15. part. 2. & denique ex hac nostra leg. Taur. qua etiam attempta, nepos patruo præferatur, etiamsi majoratus à testatore deferatur primogenitis, & majoribus natu; quia adhuc nepos locum patris primogeniti obtinet, & patruo, quamvis natu majori, & testatori seu possessori proximiori præfertur, ut probat Covarrub. in cap. ultim. practicar. quæst. num. 7. in fin. idem esse asserens juxta jus commune ex sententia Pauli Castrensis consil. 164. lib. 2. & Cyn. consil. 52. lib. 2. cum traditis à Tiraquell. de Primogenit. 3. quæst. 50. num. 102. & sequentibus quorum sententiam veram esse asserit, quamvis contrarium responderit Alciat. inter Grat. responsa consil. 8. & lib. Parergon. cap. 15.

consequens, & eadem ratione videtur vocare & præferre omnes descendentes ex eo; & postquam aliquem filium, vel descendente elegerit, aliis videtur etiam præferre omnes nepotes & descendentes ex illa persona & linea: Ergo cum in nostro casu & quæstione præferatur filius major, per consequens debet præferri nepos, & descendens ex eo, & generaliter ejus linea; & in expressò, licet non ita bene & juridicè fundent, istam sententiam & conclusionem tenent Joan. Andr. in addit. Specul. in tit. de Feud. 3. column. Bald. in leg. Ex hoc jure, de Justit. & jure. 2. column. 6. quæst. Alber. in Proæmio Digest. veteris. §. Discipuli. antepenult. column. dicens, ita fuisse pronuntiatum in Romana Curia: Bald. in leg. liberti libertæque. Cod. de Oper. lib. 6. column. num. 18. Paul. de Castr. in leg. Maximum vitium. Cod. de Lib. præter. 2. column. num. 3. Idem Paul. in leg. Is potest. ff. de Acquir. hæred. 2. column. num. 2. dicens, quòd in causa sibi commissa de Hispania ita consulisset: Aret. ibi, 2. column. dicens, ita consuluisse pro Principe Salernitano: Jas. etiam ibi, 4. col. num. 32. Faber. & Nicol. de Neap. in §. Cum filius Instit. de hæred. quæ ab intest. defer. Cardin. in cap. Licet de Voto, final. column. & quæst. & ibi Abbas. 2. column. num. 8. & Anchar. penultim. column. numer. 18. Philip. Probus, Advocatus Parisiensis in Addit. ad Joannem Monachum, in cap. Grandi, de Supplen. neglig. prælat. lib. 6. 2. column. n. 4. qui fuit modernior Dec. & Jas. quos ipse refert; istam sententiam & conclusionem tenet Oldrad. in consil. 224. qui notabiliter loquitur: Paul. de Castr. consil. 164. 2. column. Abb. cons. 85. 1. volum. Barbat. consil. 10. penultim. column. 1. volum. ubi dicit, hanc esse magis communem opinionem: Socin. consil. 252. 2. volum. Idem Socin. in consil. facto in materia feudorum, quod ponit in lectura ordinaria post tit. ff. Solut. matrim. Bertachinus in Repertorio suo, in verb. Nepos, asserens, quòd audivit à quodam Auditore Rotæ legisse in Annalibus, quòd Otho Impera-

rator, cum iste casus coram eo occurrisset, commissit litem & justitiam judicio pugnae & gladiatorio, & vicit nepos, & existimatum est miraculosè accidisse. Joann. le Cirier. in tract. de Primogenitur. 25. quæst. & tandem ista semper mihi visa fuit & videtur verior & communior opinio, quam semper secutus sum legendo & nunc scribendo, per fundamenta superiora; licet non esset aliqua lex quæ hoc decideret in nostro regno; sed hodiè pro ista parte & conclusione in nostro regno est lex 2. in fin. tit. 15. 2. part. in fin. quæ hoc expressè determinat in Regno: Et licet pertinaces Advocati dicerent non habere locum in aliis majoratibus; tamen eadem ratione idem esset in eis dicendum; quia dispositum in regno, quod est caput, debet servari in membris, ut in cap. Cum non liceat, de Præscript. & in leg. de Quibus. ff. de Legat. tamen hodiè, ut nulla sit dubitatio, idem expressè dicitur in quolibet majoratu per nostram legem Taur. (m) Ex quibus infero, quòd idem erit hodie in bonis anniversarii, quæ in isto regno solent relinqui & vinculari pro aliquo annuo officio divino; & ita judicavi in quæstione de facto tamquam Assessor judicis recusati. (n)

66 Duodecimò principaliter quæro, si primogenitus sit monachus vel religiosus, an succedat in regno, majoratu, vel melioratione? Et breviter & resolutivè dico, quòd non poterit succedere in regno, majoratu, nec melioratione, quando consistit in jurisdictione, gubernatione, & regimine; quia cum ipse non possit habere proprium, nec per se regere; &

regimen non debeat esse commune, per supra dicta; sequitur quòd subditur de medio tanquam incapax, & admittitur sequens in gradu; argumento textus in leg. Si post mortem. §. Liberi. ff. de Bonor. possess. contra tabul. cum simil. (o) Confirmatur etiam; quia quando filius vel descendens gravatur hæreditatem restituere post mortem, si sine liberis decederit; ad hoc ut filii postea nati excludant substitutum, oportet quòd sint de jure successibiles ipsi filio gravato; secus verò si sint omnino incapaces & non successibiles, ut deportatus, spurius, frater minor, & similes: Ita probat text. notabilis in l. Ex facto. §. Ex facto. ff. ad Trebellian. & ibi communiter DD. & per eum ita tenet Bartol. & communiter DD. in l. Cum filius familias. §. Cum quis ff. de Legat. Item etiam confirmatur, quia talis successio natura & consuetudine tantum pertinet ad successores sanguinis, non ad alios; & ex ista ratione & consideratione istam sententiam & conclusionem tenet Bald. in cap. Cum magistrum fin. quæst. extra, de Elect. idem Bald. in leg. Deo nobis, §. 1. Cod. de Episc. & Cler. 1. col. n. 2. idem Bald. in l. Si quis prioris. §. Talem. 1. col. in fin. Cod. de Secund. nupt. Mart. de Laud. in tract. Primogenit. 22. quæst. Joan. le Cirier, in tract. de Primogenit. in 4. quæst. 3. lib. vero salva reverentia, num. 15. Cifuentes in ista leg. 40. Taur. quæst. 6. & Palac. Rub. num. 17. & ante eos tenet Gloss. ordinaria in capit. Scripsit. caus. 28. quæst. 2. in glos. 1. & ibi Archid. & alii DD. & ita fuit observatum in beato Ludovico, primogenito Regni Franciæ, qui ingressus

(m) Et jam iste casus, & propria quæstio contingit in hoc Regno, in majoratu antiquo condito ante nostram legem Taur. & plures DD. hujus Salmanticensis Universitatis tenuerunt pro prima parte & opinione; ego autem dixi & consului pro secunda. Quod novissimè & singulariter extendo, modò talis majoratus fuerit institutus & fundatus ab aliquo ascendente, modò ab aliquo collateralis, ut dixi & fundavi in leg. 8. supra eod. num. 10.

(n) Idem tenet Molin. lib. 3. de Primogen. cap. 5. num. 42. & cap. 7. num. 9. Matienz. in l. 3. tit. 7. lib. 5. Recopil. gloss. 5. numer. 8. & benè; cum instar primogenitorum Hispaniæ bona anniversario subjecta regulentur, qua etiam ratione sumptus, & expensas in his bonis factas sicut in majoratibus non tenebuntur successores eas solvere, seu restituere hæredibus prædecessoris, prout in leg. Taur. infra disponitur, ubi quæ dicta sunt poteris videre ad hujus articuli plenam cognitionem in num. 3. in princip. ibi: Et idem est in hæred. Vide etiam Peralt. in rubr. de Hæred. instit. num. 12. Menes. in rubr. Cod. de Fideicom. num. 8. Molin. lib. 1. cap. 7. num. 10. & lib. 3. cap. 50. num. 42. ubi dicit tempus mortis ultimi possessoris considerandum esse.

(o) Idem tenet Molin. lib. 1. cap. 13. num. 80. qui latè quæstionem hanc discurrit à num. 71. Gregor. Lopez in l. 2. tit. 15. part. 2. verb. Siendo home para ello. Quod tamen limita, quando monachus fuerit professus; quia ante professionem retinet dignitatem & jurisdictionem, argumento cap. Si beneficio de regularib. in 6. & docet Alberic. in Authent. ingressi, column. penult. de Sacros. Eccl. dignitas autem est habere jurisdictionem cum administratione, secundum Archidiaconum in capit. 1. de Consuetudin. lib. 6. Tiraquell. de Nobilit. cap. 8. numer. 2. & hanc limitationem tradit Matienz. in leg. 1. tit. 7. l. 5. gloss. numer. 17. Mieres in tract. de Majorat. 2. part. 4. 3. ex num. 6. latissimèque hanc quæstionem disputat hic Velazq. 4. num. 10. & seq.

Anton. Gom. ad Leg. Tauri.

fuit ordinem Fratrum Mendicantium; & sequens in gradu statim successit in regno, secundum Bald. in *dict. leg. Si quis prior. §. Talem de secund. nupt.* Unum tamen est, quod hoc casu propter bonum reipublicæ, si non reperiatur successor sanguinis qui succedat, potest Papa dispensare ut exeat Monasterio, & contrahat matrimonium pro generatione suscipienda, licet jam fecerit professionem; & in expresso ita tenet Bald. in *leg. Si pater. §. Arrogat. ff. de Adopt.* argumento illius text. ubi dicit, quod magis debet studere homo naturali procreationi liberorum, quam fictæ & artificiali per arrogationem; & illum dictum sequitur & reputat singulare Jas. in *leg. Si arrogat. ff. eod. tit. 2. col. num. 4.* sequitur & reputat mirabile Jas. in *leg. fin. Cod. de Transact. 2. col.* tenet etiam Anchar. in *consiliis suis, consil. 339. 3. column.* ubi dicit, quod quidam, nomine Reminus, ex sanguine Regis Aragonum, fuit Monachus & Sacerdos; & propter defectum successorum Papæ dispensavit ut exiret Monasterio & duceret uxorem, ex qua habuit filiam, quæ successit in regno; & propter hoc semper in scriptura & constitutione majoratus expressè dicitur, quod non succedat Clericus, vel Religiosus. Si verò majoratus vel melioratio non consistit in iurisdictione, vel regimine, benè poterit talis Monachus vel Religiosus succedere, & bona erunt penes Monasterium pro tempore vitæ ipsius Monachi vel Religiosi, & post ejus mortem venient in sequentem successorem, secundum dispositionem constituentis, argumento text. in *Authentic. ingressi, Cod. de Sacros. Eccles.* argum. etiam textus in *leg. Statius Florus: §. Cornelio felici. ff. de Jure fisci,* & ibi expressè tenet Bart. Alber. & communiter DD. text. in *leg. Peto. §. Prædium. ff. de Leg. 2.*

(p) Imò neque indistinctè monachum Ordinem ingressum admitti posse ad majoratum, tradit Molin. de *Primogen. lib. 1. capit. de Primogen. lib. 1. cap. 13. num. 68.* & vide Gregor. in *l. 2. tit. 1. §. 1. part. verb. Siendo home para ello.* Matienz. alios referens, in *l. tit. glos. lib. 5. n. 18.*

(q) Prout dicit Gregor. in *leg. 2. tit. 25. part. 2. in verb. Siendo home para ello, column. 2. ad med. Molin. lib. 10. cap. 13. num. 97.* latè Tiraquell. de *Primogen. quæst. 44. & seqq.* plures concordantes referens, & novissimè Matienz. in *dict. l. relata. tit. 7. lib. 5. gloss. 1. num. 19.* Acosta de *Majoratu bonorum Reg. coron. num. 33. Velazq. hic gloss. 4. num. 49.*

(r) Quod intelligo, modò talis majoratus consistat in iurisdictione & gubernatione salutari. Nec obstat si dicas, quod Clericus vel Monachus non potest exercere iurisdictionem criminalem laicorum, ut in *cap. Archiepiscopatu de raptorib. quæst. 63. tract. 2. in sanguinis, ne Clerici vel Monachi & in cap. fin. eod. tit. & in 6. cum similibus,* & utrobique Gloss. ordinaria & communiter DD. quia respondeo quod non exerceat per se, sed genericè vel specificè committit causas criminales laico juris Canonici & Pontificii potestate, quod in hoc indubitanter potest dispensare secundum eodem; & si à delegato appelletur, iterum poterit causam committere & delegare. Nec iterum obstat si replices, non posse esse majorem effectum in productio quàm in producente; quia respondeo quod non habet vim, potestatem, vel effectum ab eo, sed ab ipso Papa & juris dispositione: ita singulariter Bald. in *leg. 1. ff. de Officio Proconsulis.*

textus in *leg. Cum pater. §. Hæred. 1. eod. titul.* & ibi etiam tenet Bartol. & communiter DD. textus in *l. Ex factio, §. Ex factio. ff. ad Trebell.* textus in *l. Si mors. ff. de Donation. inter virum & uxorem,* text. in *leg. Cum fisco. ff. ad Syllan.* textus in *l. Arboribus. §. 1. ff. de Usufruct.* text. in *leg. Ex parte. §. In insulam. ff. de Verbor. obligation.* Confirmatur etiam ex doctrina Gloss. Ordinariæ in *dict. Authent. ingressi, Cod. de Sacros. Eccles. in gloss. magn. in fin. & gloss. in Authentic. idem est, Codic. de Bonis quæ liber. & utrobique DD. ubi habetur, quod si fructuarius ingrediatur Religionem, non extinguitur ususfructus, sed transit in Monasterium per tempus vitæ suæ. (p) Quid autem si primogenitus sit Clericus in sacris, an succedat in regno, majoratus, vel melioratione? Et breviter dicendum est, quod sic; (q) quia dispositio vel constitutio generalis & favorabilis semper extenditur ad Clericos; ita tenet Abbas in *cap. Ecclesia Sanctæ Mariæ de Constit. antepen. & pen. col. num. 25.* & ibi magis communiter DD. & in aliis locis per eos relatis: Et in terminis ex isto fundamento istam sententiam & conclusionem tenet Joan. le Cirier in *tract. Primogenit. 23. 1. lib. 1.* ubi latè vide; & Martin. de Laud. in *tract. de Primogenit. 30. quæst. (r)**

-67 Decimotertiò principaliter quæro, si Rex, Dux, Comes, Marchio, vel alius dominus temporalis, vel successor majoratus, antequam esset Rex vel actualiter successor habuit filium, & postea alium; quis istorum succedat & præferatur? Et videtur quod secundò natus postquam pater successit in regno vel majoratu; argumento text. in *leg. Si senator, Codic. de dignitatibus leg. 12.* ubi habetur, quod filius natus & conceptus antequam pater consequutus esset dignitatem, non gaudet ejus privilegio; & ibi ad

ad hoc notant & commendant Bart. Plaz. & communiter DD. text. in *leg. Filiis, vers. Senatores, el 1. ff. Ad municipales,* ubi dicitur, quod ita demum filius vel nepos Senatoris gaudet ejus privilegio & dignitate, quando est natus post dignitatem consecutam; & ad hoc notat Glos. ordinar. & communiter DD. text. in *leg. 2. §. In filiis. ff. de Decurionib.* textus in *leg. final. Cod. eodem titul. lib. 10.* ibi: *Anterioribus filiis in conditione pristina remansuris.* text. in *l. Divo Marco, Cod. de quæst. juncta Gloss. & aliis DD. text. in l. emancipatum. ff. de Senat. text. in leg. 2. Cod. de Libert. & eorum liber. text. in l. Titius. ff. de Mil. test.* Et in expresso istam sententiam & conclusionem tenet Glossa ordinaria reputata singularis in *l. Imperialis. §. Illud, in glos. 1. Cod. de Nuptiis,* & ad hoc eam notat & commendat ibi Bart. qui dicit, quod contigit de facto in duobus filiis Philippi Regis Franciæ. Petr. de Bellaper. Cin. Alber. Bald. & communiter DD. & illam Glossam ad hoc notat & commendat Bart. in *leg. Cum satis. Cod. de Agri. & cens. lib. 10. 2. col. num. 7.* idem Bart. in *leg. Si senator. Cod. de Dignit. lib. 12.* & ibi Lucas de Peña, qui refert ita fuisse judicatum per Anaphernem inter Xerxem & Arthemem filios Darii Regis Persarum; nam Xerxes fuit Rex pronunciat, ex eo quod natus fuit postquam pater ejus esset Rex. Alber. in *leg. Senatoris filium. ff. de Senator. & ibi Jacob. de Rabe. & Andr. de Pisis,* quos ipse refert: idem Alber. post Cin. in *l. Moris, vers. Parentes. ff. de Pænis. Din. & Antiqui in leg. 2. §. In filiis. ff. de Decurion. Abbas Panorm. in cap. Licet, de Voto 3. col. num. 11. Anania in cap. 2. de Judæis, fin. column. in medio. Felin. in cap. Prudentiam, de offic. deleg. 3. column. num. 8. Mattheus de Laude in *tract. de Primogenitur. 31. quæst. Cifuentes in hac l. 40. in l. Taur. 4. quæst. facit etiam Gloss. in cap. Jam itaque, 1. quæst. Adde tamen, quod prædicta conclusio debet intelligi, quando regnum vel dignitas defertur alicui de novo per electionem; quia debet succedere & præferri filius natus post regnum vel dignitatem adeptam; secus verò si deferatur alicui de jure successionis, quia descendit ab avo, vel ab aliis ascendentibus; quia tunc debet succedere & præferri filius antea natus; ita singulariter tenet & declarat Petr. de Bellaper. in *l. Ex libera, Cod. de Suis & legit. hæred. idem Petr. Cin. Bald. & alii DD. in leg. Imperialis. §. Illud. Cod. de Nuptiis. Jacob. de Sanct. Georg. in tract. feud. in part. Quid sit Rex, 3. fol. fin. col. n. 11.***

Sed advertendum, quod indistinctè ego teneo contrarium, imò, quod utroque casu filius antea natus succedat in regno vel dignita-

te; quia cum habeat jus succedendi in bonis futuris acquirendis per patrem, meritò succedit in istis, licet in eis sit dignitas annexa: Item, etiam sequeretur quod si Rex ille vel possessor majoratus non haberet alium filium nisi antea natum, non succederet; quod esset absurdum: Et in expresso ista consideratione ita tenet Salyc. in *dict. leg. Imperialis. §. Illud in fin. Cod. de Nupt. & tenet notabiliter & copiosè Joan. le Cirier in tract. de Primog. 12. quæst. primi libri: ubi subdit in finalibus verbis,* quod eam approbat consuetudo, quæ est optima legum interpretes. Confirmatur etiam, quia jus succedendi causatur à jure sanguinis, & est inseparabilis; non verò causatur à dignitate. Item facit; quia si filius antea natus decederet relicto nepote, non succederet. Nec obstat textus in *dict. leg. Si senator. Cod. de Dignit. cum similib.* Quia debet intelligi, quando dignitas competit per viam electionis, & non habet causam successionis anexam.

68 Decimoquartò principaliter quæro, si duo vel plures successivè nascantur ex eadem matre, & non possit cognosci quis eorum prius editus sit; quis eorum succedat & præferatur in regno vel majoratu? Constat enim, quod naturaliter uno partu & impetu non possunt simul nasci, sed successivè unus post alium, ut in *leg. Arethusa ff. de Statu hom. ibi: Nec enim natura permittit simul uno impetu duos infantes de utero matris procedere.* Hoc enim casu, quando successivè nascuntur, & non potest constare quis eorum prius editus sit, fortè quia mater peperit sola; vel dato quod ibi essent obstetrices & aliæ matronæ, peperit in loco obscuro & secreto, vel fortè in hoc prædictæ matronæ non attendunt; est dubium maximum, quis eorum succedat & præferatur? Pro cujus perfecta declaratione dico & præsuppono, quod si constare possit quis eorum prius de ventre matris natus sit, ipse debet præferri; ita probat text. formalis in *dict. leg. Arethusa, cum l. Sequent. ff. de Statu homin. & ibi Bartol. & communiter DD. text. in leg. Si fuerit. §. fin. ff. de Rebus dub. Et probatur etiam ex Divina Scriptura, ex historia Esau & Jac. *Genes. cap. 25. & 27.* ubi habetur, quod Rebecca uxor Isaac erat prægnans, & duo filii gemelli erant in utero ejus, Esau & Jacob, & tempore partus, unus manu sua plantam alterius tenebat, & tandem Esau prius natus est & præcessit Jacob, & consequutus fuit primogenituram. Confirmatur etiam, quia quando in aliquo actu vel dispositione potest considerari prælatio vel privilegium ex anterioritate vel posterioritate temporis, sufficit constare de prioritate etiam per momentum temporis; ista est Glos. singularis juncto text. in *leg.**